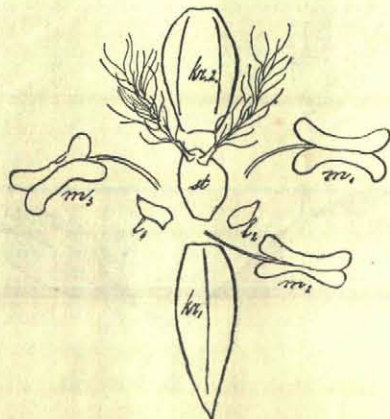

aartjes vindt ge er drie, in andere vijf of zes, of zelfs zeven, maar dat doet er nu niet toe. Nu moet ge probeeren zoo'n korreltje uit elkander te halen. Lukt 't met 't eene niet, neem dan maar een ander, doch altijd moet ge met de loup goed toezien, wat er te voorschijn komt. Als alles goed gaat, moet ge eindelijk krijgen, wat hierbij geteekend staat; 't kan

Deelen van een grasbloempje, kr_1 en kr_2 kroonkaffjes; m_1 , m_2 en m_3 meeldraden; *st.* stamper; l_1 en l_2 schubjes.

zijn, dat ge die heele kleine schubjes (l_1 en l_2) niet kunt vinden, doch trek u dat maar niet te sterk aan. 't Voornaamste is, dat ge de drie meeldraden en de stamper alvast te zien krijgt, zoodat ge tot de volgende slotsom komt: De bloem van *Poa annua* bestaat uit een stamper en drie meeldraden. De

stamper heeft twee afzonderlijk geplaatste, zeer korte stijlen, die in lange pluimvormige stempels eindigen. Stamper en meeldraden zijn omgeven door eenige kaffes, waarvan er twee duidelijk te zien zijn. Die heeten (ten onrechte, maar dat kan ik niet helpen) de kroon-kaffes. Vier van die bloempjes (ook wel 3, 5, 6 of 7) vormen samen een aartje, dat aan zijn voet door twee stijve blaadjes omgeven wordt. Die twee stijve blaadjes worden kelkkaffes genoemd, ook ten onrechte, want 't is duidelijk dat een kelk niet aan 3—7 bloempjes behooren kan. Maar de

Diagram van een grasbloempje.

namen zijn eenmaal zoo en daar kunnen wij niets aan veranderen.

Ik ben alvast blij, dat we nu zoo ongeveer gezien hebben, hoe zoo'n grasbloem in elkander zit. De volgende maand zal ik u een paar andere grasjes aanwijzen, misschien kunnen we daar weer iets meer aan ontdekken. Want ik moet nog heel wat van de grassen vertellen, voordat ik aan 't einde ben.

JAC. P. THIJSSSE.

A P R I L.

In de tuin

moet nu gras gezaaid worden, waar het blijkt te veel van de winterkoude geleden te hebben. Kies daarvoor de eerste dagen van de maand, liefst tijdens een zoele regenbui. In zonnige of erg droge tuintjes, en ook onder boomen is anders het graszaaien een ondankbaar werk; daar is het beter graszoden te leggen. Neem niet de goedkoopste soort van graszaad, die is alleen goed voor bleekvelden.

Als de nachtvorsten voorbij zijn, kunnen de rozen van stroo en windsels ontdaan en nieuwe struiken worden ingezet. Geschiedt dit in 't begin van de maand, dan is het raadzaam, de kroon nog te dekken of in de grond om te buigen.

Lelies en enkele andere uitlandsche zomer-bolgewassen kunnen nog gezet worden, b.v. *Sprekelia* en *Montbretia*.

Wie reseda, papaver en andere sterke zomerplanten in 't laatst van Maart heeft uitgezaaid, doet verstandig het nu een veertien dagen later nog eens dunnetjes op een zelfde plek over te doen. Dan blijft het perk langer zijn sierlijkheid en geur behouden.

De kamerplanten

hebben aan April een kwade maand. Men zou zoo denken, dat ze smachten naar het warme zonnetje, dat ons naar

buiten lokt, en in de teerheid onzes harten zetten wij onze groene of kleurige lievelingen in 't felle zonnetje. Dat is de dood voor de bladplanten; al heel gauw krijgen ze bruine punten en dan begint het wegknippen van die leelijke slippen, maar het eind is niet te voorzien.

Wat nu de planten van de warmte vooral noodig hebben en ze stellig goed doet, zijn direct geen zonnestrallen, maar een plaatsje voor 't open venster, als 't buiten lenteweer is, en een scherm tegen de zon.

Van de in Maart voor 't venster gezaaide fijne zomerbloemen zijn de kiemplantjes stellig al een centimeter hoog; nu moet er gedund en geschift worden; ook al weer geen Aprilzon toelaten, maar luchten, lichten en met een vaporisator bestuiven.

Alle bladplanten moeten nu iets meer water hebben dan in de winter; en de bloeiende gewassen worden zoolang de bloei duurt, rijkelijk begoten en dagelijks afgesponst.

In de bloemwinkels

raakt de uitstalling van azalea's ten einde. Rozen, orchideeën volgen elkaar op in verschillende soorten al naar hun bloeitijd. Nu komen ook de eerste planten van de vollegrond voor de ruiten, lelietjes van dalen, maagdepalm, tulpen in prachtige, dure soorten, alles veel forscher, dan uit de broeikassen.

Het aquarium

is nu al het aankijken dubbel waard. De pikzwarte water-tor begint al voorbereidselen te maken voor de nestbouw. Het stekeltje kleurt al eenigszins, al is de tijd van nestbouw nog lang niet aangebroken. De waterplanten schieten flink op en de drijvende soorten zijn al boven gekomen. Blaasjeskruid en kikkerbeet ontrollen hun knoppen in de eerste warme dagen bijna zienderogen.

De kikvorsch wordt levendig en de salamanders in 't prachtkleed pronken voor de wijfjes, dat het ook voor ons een lust is om te zien. Op de bodem slingeren de roode kokerwormpjes heen en weer en daphnia's huppelen lustig door 't water. Hier en daar vertoont zich al een polyp, die, wij weten niet hoe, is meegekomen en nu verlangend naar zoo'n springertje van een cyclops zijn lange tentakels uitstrekt.

De zuurstofontwikkeling is nu ook weer in volle gang, uit alle afgebroken stukjes waterpest en hoorn- of duizendblad stijgen de snoertjes van luchtballen onafgebroken en regelmatig naar boven.

Ook de visschen hebben weer eetlust, 't was stilstaan, nu is het hollen, ze zijn letterlijk onverzadigbaar; gulzig en brutaal vallen ze op alles aan, eetbaar en niet. Kunt ge er aan komen, plaats dan eens in een afzonderlijk terrarium een paartje van de bittervoorn, die krijgen ook in April hun prachtkleedje aan; en geef ze eenige groote zoetwatermosselen uit de sloot tot medebewoners. Dan krijgt ge misschien een van de belangwekkendste natuurtooneelen te zien, die er ooit zijn waargenomen. De visschen leggen op ongelooflijk merkwaardige wijze hun eieren tusschen de schelpen van de levende mosselen. In de mosselen ontwikkelen zich de vischjes en worden door de weekdieren op de juiste tijd weer in 't water getransporteerd.

Het terrarium

geeft in 't voorjaar de beste, ja, eigenlijk de eenige gelegenheid om onze reptielen in hun levenswijze te bespieden.

De duin- en hei-hagedissen zijn nu zoo levendig, als maar mogelijk is, tenminste wanneer er een groot aantal mannetjes en wijfjes bij elkaar zijn en ge hun voedsel in overvloed geeft.

Dat voedsel kan nu, als ge tenminste niet buiten woont en voorjaarsrupsen in menigte hebt, nogal duur worden, want het kan haast niets anders zijn dan meelwormen. Hebt ge ze zelf gekweekt, de meelwormen namelijk, dan is het nog te doen voor iemand met weinig zakgeld. Hazelwormen stellen zich gaarne met regenwormen tevreden, maar de boomkikker is een lastige gast. Want vliegen en vlinders zijn er nog zoo weinig en aan aardwormen went hij maar langzaam. Hij lust het liefst droog voedsel.

De ringslang is ook al te vinden. Verleden jaar zag ik op 28 Maart al onze gewone inlandsche reptielen en amphibiën binnen een omtrek van een uur gaans. Drie soorten kikkers, twee soorten padden, twee soorten hagedissen, twee salamanders en de ringslang. De gladde slang en de adder heb ik nog maar eens in 't wild aangetroffen.

Evenals ieder natuurvriend krijgt nu ook de

insectenliefhebber

allengs meer bezigheid.

In huis betrapt men nu en dan een kevertje, mugje of ander diertje, bij vergrooting veelal wát aardig en doorgaans onschadelijk, omdat ze in 99 van de 100 gevallen niet talrijk zijn en het ook niet worden. Niet zoo dadelijk vangen, maar eens kijken, waar ze naar toe gaan en wat ze doen; de loep kan helpen. Daarna gevangen zetten in fleschjes en zoo mogelijk van voedsel voorzien. Uitteekenen.

In tuin, veld en bosch is al heel wat leven, meer verscholen op ongunstige, heel in 't ooglopend op gunstige dagen. Onderwijzers, die een dertig exemplaren van één soort willen opzetten, ten einde er voor *ieder* leerling altijd een bij de hand te hebben, kunnen nu, als ze maar de gelegenheden weten waar te nemen, hun slag slaan. Zwarte vliegen, mest- en aardkevers, kokerjuffers zullen hun in handen vallen. Ook vlinders en soorten van bijen, maar die moet men nu nog niet in aantal vangen; het is beter, hun de gelegenheid te laten zich voort te planten; men vergenoeg zich met een enkele; zoo'n vlinder, die overwinterd heeft, is soms van een andere kleur dan de zomergeneratie en dus mogen we er wel één in de verzameling hebben.

Het voorjaar is in 't bijzonder de tijd der kevers. Op zonnige dagen, vooral na vochtig weer, loopen ze over den weg. Is het guurder, dan zitten ze verscholen onder de dorre bladeren, onder steenen, enz. Vooral zoeken men op vochtige plaatsen, bijvoorbeeld aan den kant van heipolen, van beekjes en slooten. Alles wat daar ligt — een stuk hout, een weggeworpen mat of wat ook — op zij leggen; mooie vangsten zijn er te doen, zelfs van zeldzame soorten. Ook in aanspoelsel aan den zoekant snuffelen: bij kouden voorjaarswind zijn er op dagen, dat de zon scheen, flesschen vol kevertjes aan het strand te Muiderberg gevangen.

Zijn de oogsten eens minder rijk dan men verwachtte, geen bezwaar! zooveel te meer gelegenheid is er om de dieren levend te houden en te bestudeeren.

De vogels

zijn druk in de weer. De meeste trekvogels komen bij ons aan in April; in 't begin van de maand de fitis en het roodstaartje, in 't midden de nachtegaal, de koekoek en de zwaluwen; op 't eind de teere fluitier en de verschillende rietzangers. Ga eens na, welke oude nesten weer in gebruik worden genomen en of behalve de gewone gasten ook vreemde paren zich in het gebied trachten te vestigen. Want ieder jaar beginnen er toch weer nieuwe huishoudinkjes.

In de laatste tijd is de kwestie van het inmetselen van musschen door zwaluwen weer te berde gekomen. Door velen wordt dit namelijk betwijfeld. Wie een aantal nesten van huiszwaluwen binnen zijn bereik heeft, moest daar eens op letten. Ook dit. Let eens op, of roeken, die naar 't nest vliegen, om hun jongen te voeren, soms eieren of eitjes in hun bek hebben en of de zwarte lijster wel eens nesten uithaalt; ze staan onder zware verdenking!

De botanicus

kan honderden bloeiende planten inzamelen, vooral in 't bosch en aan de woudzoom — wat staan de sleedoorns daar nu rijk getooid! Wie in zijn tuin of in potten mooie wilde planten wil kweken en verzuimd heeft, bijtijds zaden in te zamelen, moet nu uitzien naar jonge planten en wortelrozetten. Zoo zijn nu heel makkelijk te verkrijgen: de St. Teunisbloem (*Oenothera biennis*), het slangenkruid (*Echium vulgare*), Jacob's Kruiskruid (*Senecio Jacobaea*), Akelei (*Aquilegia vulgare*), Vingerhoedskruid (*Digitalis purpurea*), verschillende koekoeksbloemen (*Lychnis diurna*, *L. vespertina*), vetkruid (*Pinguicula vulgaris*), heksenkruid (*Circaea lutetiana*), Doronicum (*Doronicum vulgare*).

Graaf ze goed uit; 't is niet noodig, dat er veel aarde aan de wortels zit, als de planten maar vochtig ingepakt worden en na 't planten bij droog weer behoorlijk begoten. Het is mogelijk van een wandeling zooveel planten mee te brengen, dat een tuin er voor de helft vol mee komt, tenminste een Amsterdamsche tuin.